

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 425/2018-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. novembra 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČIA], zastúpeného advokátkou Mgr. Jaroslavou Krajčovičovou Šokovou, SNP 10, Hlohovec, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 19/2017 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČIA] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. novembra 2018 doručená sťažnosť [REDAKČIA] (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských

práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Piešťany (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 19/2017 (ďalej len „namietané konanie“).

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ vystupuje v namietanom konaní v procesnom postavení žalobcu, pričom predmetom namietaného konania je zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva v sťažnosti špecifikovaným nehnuteľnostiam. Žaloba bola okresnému súdu doručená 14. marca 2017, pričom do dňa podania ústavnej sťažnosti o nej nebolo meritórne rozhodnuté.

3. Sťažovateľ v sťažnosti poukázal na skutočnosť, že do podania ústavnej sťažnosti, čo je viac ako 20 mesiacov od doručenia žaloby, okresný súd nielenže nerozhodol ani vo veci samej, avšak nenariadil ani len jedno pojednávanie. Okresný súd nerozhodol ani o žiadosti sťažovateľa o oslobodenie od súdnych poplatkov, ktorá bola súdu zaslaná 31. mája 2017. Podľa názoru sťažovateľa od podania návrhu okresný súd nevykonal žiaden relevantný úkon smerujúci k rýchlemu prejednaniu veci, bol a je teda v celku absolútne nečinný a porušujúci označené práva sťažovateľa.

4. Prieťahy zapríčinené okresným súdom u sťažovateľa spôsobujú a znásobujú stav právnej neistoty, nechť k zákonom a rezignáciu uplatňovať a brániť akokoľvek a kdekoľvek svoje práva, keďže je neustále pod tlakom právnej neistoty vo vzťahu k vlastníctvu uvedených nehnuteľností. Taktiež u neho neustále vyvolávajú obavu z právnej neistoty vyvolanej nevyporiadanim podielového spoluvlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam, na užívaní, resp. na nakladaní s ktorými sa nie je možné s druhou podielovou spoluvlastníčkou (bývalou manželkou) dohodnúť, a teda bez rozhodnutia okresného súdu nie je možné s nimi ďalej nakladať.

5. Neúmerná dĺžka namietaného konania má dopad najmä na psychickú stránku sťažovateľa, keďže do dnešného dňa nemôže byť bez skončenia tohto konania definitívne usporiadané vlastníctvo k nehnuteľnostiam. Povaha veci, konanie a prístup okresného súdu si od začiatku vyžadoval a vyžaduje mimoriadnu starostlivosť a pozornosť všeobecného

súdu venovanú efektívnemu a rýchlemu postupu, tak aby bol naplnený účel konania a odstránený stav právnej neistoty pri poskytovaní elementárnej ochrannnej povinnosti.

6. V súvislosti s kritériami, ktoré ústavný súd skúma v konaniach namietajúcich vznik zbytočných prietáhov, a tým porušené základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, sťažovateľ zhodnotil, že z hľadiska predmetu konania neexistuje žiadna skutočnosť svedčiaca o právnej zložitosti, resp. o jej skutkovej zložitosti vyžadujúcej si vykonanie rozsiahlejšieho dokazovania. V súvislosti so svojim správaním v priebehu namietaného konania sťažovateľ uviedol, že žiadnym úkonom neprispel k prietahom alebo k spomaleniu postupu okresného súdu.

7. Poukazujúc na postup okresného súdu ako tretie skúmané kritérium sťažovateľ uviedol, že nečinnosť okresného súdu, ako aj súčasný stav (t. j. po viac ako 20-tich mesiacoch od doručenia žaloby nebolo rozhodnuté ani neprávoplatne a nebolo nariadené ani len jedno pojednávanie, pričom súd nerozhodol ani len o oslobodení/neoslobodení od platenia súdnych poplatkov) nemožno podľa názoru sťažovateľa ničím ústavne ospravedlniť, ústavne tolerovať a ústavne udržať.

8. Na základe uvedeného sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie vo veci samej takto rozhodol:

„I. Základné právo sťažovateľa, na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov v zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru bolo postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 7C/19/2017 porušené.

II. Okresnému súdu Piešťany sa prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 7C/19/2017 konal bez ďalších prietáhov.

III. [REDAKOVANÉ] priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 4.000 € (slovom: štyritisíc Eur), ktorému ich je Okresný súd Piešťany povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

IV. Okresný súd Piešťany je povinný uhradiť trovy právneho zastúpenia... [REDACTED] [REDACTED] v sume 325,42 € advokátke... do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

9. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

10. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

11. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

12. O zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti ide vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú

sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (m. m. IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05, II. ÚS 172/2011, I. ÚS 143/2014).

13. Sťažovateľ sa sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia svojho základného práva upraveného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva upraveného v čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v jeho právnej veci.

14. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

15. Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 280/08).

16. Poukazujúc na argumentáciu sťažovateľa v sťažnosti ústavný súd zistil, že namietané konanie, ktoré začalo 14. marca 2017, ku dňu podanej sťažnosti (23. november 2018) trvá celkovo 20 mesiacov, a už len z tohto pohľadu sa jeho námietky javia ako (v tom čase) nedôvodné. Neprichádza preto podľa názoru ústavného súdu do úvahy, aby doterajší namietaný postup okresného súdu reálne znamenal možnosť kvalifikovať ho po prijatí návrhu na ďalšie konanie ako porušenie označeného základného práva sťažovateľa.

17. V tejto súvislosti ústavný súd podotýka, že z jeho stabilizovanej judikatúry tiež vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (III. ÚS 199/02, I. ÚS 38/04, I. ÚS 375/08). Ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj

v trvaní niekoľkých mesiacov, sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie sťažovateľom označeného základného práva (I. ÚS 42/01, III. ÚS 59/05, I. ÚS 191/2015). Na kratšie obdobia nečinnosti ústavný súd spravidla prihliada vtedy, keď sa vyskytli opakované a zároveň významným spôsobom ovplyvnili dĺžku súdneho konania (I. ÚS 19/00, I. ÚS 39/00, I. ÚS 57/01), čo však nie je ešte prípad sťažovateľa, a podľa názoru ústavného súdu celková doba konania pred okresným súdom aj so zistenou nečinnosťou je na hranici ústavnej akceptovateľnosti a iba 20-mesačné konanie ešte nemá potrebný ústavný rozmer.

18. Vzhľadom na uvedené ústavný súd sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

19. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku stratilo opodstatnenie zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa, keďže rozhodovanie o nich je viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobody (čl. 127 ods. 2 ústavy).

20. Pre úplnosť ústavný súd dodáva, že toto rozhodnutie nebráni sťažovateľovi obrátiť sa opätovne so sťažnosťou na ústavný súd, ak by v budúcnosti v namietanom konaní dochádzalo vinou okresného súdu k zbytočným priesťahom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. novembra 2018